

Защото ти посѣгна на жена ми
И можеше да майсторувашъ дълго
До като се разкрие твоя планъ
А то не би! На завистъта скоро
се открива коварний ликъ
И ето че за всичко си плаща
Но моитѣ младини и свѣнъ блѣнъ
Къде сж днесъ! Помислили за тѣхъ!

Никола

Разбрахъ, разбрахъ! Че зълъ съмъ билъ човѣкъ
Но що отъ ~~жнѣж~~ туй – когато съмъ безсиленъ
Все нѣщичко да сторя въ твоя честъ
И на свѣта грѣхътъ си да разкрия.
Послушай ме ти добрий ми Смиле
Кажи на вредъ, че азъ бѣхъ лошъ човѣкъ
/Като съзира ножа, взема го и се доубива/
Тозъ що ламти за слава която
Незаслужава – такъва му е края
/умира/

Манолъ

Ти отплати за мене мой Смиле!

Смиль

/Като се смѣе/

Казватъ ми че съмъ билъ азъ полудѣлъ
Слава Богу! Инакъ кой знай дали
Бихъ могълъ азъ да сторя туй добро

Манолъ

Честитиятъ днесъ за людъ въ свѣта минава
Достойниятъ – наричатъ недостоеенъ
Хайдуцитѣ – на почитъ сж навредъ
Невежитѣ – за учени минаватъ
Така е, драги ми, и преданъ мой Смиле
Затуй не се отъ общия моралъ
Увеличай ти. А слушай себе си.
Погледай ги: съ живота се прощава
Мостъ да имъ дамъ. А те погледай де,
отъ сѣнката ми избѣгаха като луди
Дори ако Никола бѣ успѣлъ